

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Če pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemnik, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 133.

V Ljubljani, v torek 13. junija 1893.

Letnik XXI.

Iz delegacij.

Z Dunaja, 11. junija.

V petek je v avstrijske delegacije budgetnem odseku bilo posvetovanje o odsekovem poročilu o vnanjih stvaréh. Grof Kalnoky je porabil to priliko, da je pojasnil nekoliko še vnanje stvari.

Nekateri so hoteli iz njegovih besed o izjavah gledé upanja na ohranjenje miru in prijateljskih odnošajev z Rusijo sklepati, da je nastalo mej Avstriji in Nemčiji neko nasprotje. Tako mnenje je pa popolnoma neutemeljeno.

Kar se tiče upanja, da se ohrani mir, je on naglašal, da se ne more opirati na kake gotove dogodke, temveč je izrazil le neko občeno čuvstvo, ki pa ne prihaja odtod, da bi se bilo v politiki kaj posebno zasukalo. On tudi ni zagovarjal tega, da bi sedaj lahko prenehali z oboroževanjem, temveč je le naglašal, da je treba skrbeti za brambeno moč države.

Mir si bomo zagotovili, če skrbimo pred vsem za lastno varnost in varnost svojih zaveznikov. Če nemške višje vojaške avtoritete priznavajo, da so potrebne neke naredbe v nemški vojski, da bode Nemčija varna, on tudi lahko izreče, da vidi v teh naredbah neko jamstvo za mir.

Njegove besede gledé Rusije so se tudi napak tolmачile. Zavezne vlasti so vedno naglašale, da naša zveza z Nemčijo in Italijo ne izključuje dobrih odnošajev z drugimi državami. Knez Bismarck je položil temelj trodržavni zvezi, in baš on je naglašal, da so dobri odnošaji z Rusijo najboljšje jamstvo za mir.

Kar se je v Berlinu v tem oziru storilo, je Avstrija vedno spremljala z zaupanjem. Nesmiselno je sklepati, da smo se oddaljili od svojega nemškega sosedu, ako so se zboljšali naši odnošaji z Rusijo. To je bil on dolžan pojasniti, ker mu je mnogo lažje na tem, da široki krogi v Nemčiji ne bodo napak sodili o avstrijskih razmerah z Nemčijo. Za čuda se moramo brigati za — Nemčijo!

Nekateri nemški listi celó trdijo, da Avstrija se v isti meri ne oborožuje, kakor Nemčija. On

more na to le odgovarjati, da kompetentne vojaške oblasti v Nemčiji Avstriji kaj takega ne očitajo. Pri lojalnosti zaveznikov je naravno, da vsak stori, kar more. Več se pa ne more zahtevati. Vse take trditve nimajo stvarne podlage. Pri nas se sicer vse ni moglo zgoditi, kar je vojna uprava želela, ali napeli smo pa jako svoje moči, da povzdignemo brambeno silo države. Tudi nam je največ na tem ležeče, da se moremo opirati na lastno moč. Minister pravi, da ni govoriti o kakem nesporazumljenju.

Odsek je zadovoljen vzel ta poročila na znanje.

Pri posvetovanju o rednem vojaškem budgetu je liberalni poslanec Suess izpregovoril o zadevi rezervnih častnikov. Ta poslanec seveda ni govoril s krščanskega stališča, ali povedal je pa vendar nekaj pametnih. Z izglodom je pojasnil, da ni mej dijaki premalo veselja do dvobojev, temveč celó preveč. Potem je pa predložil pravila dunajske katoliške dijaške zveze „Norice“. § 15. njenih pravil se glasi: „Zveza zametuje dvoboj“. Ta določba se s tem utemeljuje, da § 437. in sledeči vojaškega kazenskega zakona najstrožje prepovedujejo dvoboj in se kaznuje kot hudodelstvo, če tudi ni bil nikdo ranjen, od 6 mesecev do jednega leta.

Pri takih razmerah se pač ne more zvezi zameriti, da ni za dvoboj, — pristavil je govornik.

Liberalni, krščanstvu tako nasprotni Suess moral je tedaj braniti pravico, ki jo ima vsak človek povsod, pravico namreč, izpolnovati svoje zakone.

In konservativni možje, ki bi se čutili razžaljene, ko bi kdo dvomil, da niso dobri katoličani, so — molčali.

Minister je seveda tudi nekaj odgovoril, za kar je brez dvojbe sam odgovoren. Mej drugim zatrjuje on, — prvi administrativni uradnik v državi, tedaj prvi varuh zakona, — da noče veljati za takega, ki dvoboj n a r a v n o s t brani. Potem pa pristavlja: „Vendar se pa ne dá tajiti, da naša družba še ni mogla odpraviti dvoboja in da bi brez njega marsikje rabili ne manj silovitejša, toda surovejša sredstva. Če kdo načelno ne vsprejme dvoboja, je to njegova zadeva, in jaz temu ne ugovarjam; samo,

če spada v vojsko, naj skrbi, da ne bode nikdar razžaljen in da ne pride v družbo, koder bi mogel biti razžaljen. Sam vidim, da bi bilo treba pri vsej tej stvari poprave.“

Mi konstatujemo, da prepoveduje dvoboj: naravno pravo, božji, cerkveni in državni zakon, in zdrava pamet. Dalje konstatujemo, da mora skrbeti država vsaj zato, da se svobodno smejo izvrševati njeni zakoni, če hoče veljati za pravno.

Konečno navajamo, kako je sodil cesar Josip II. o dvoboju. Izrazil se je tako-le o njem: „Jaz nočem in ne trpim dvoboja v svoji vojski in zaničujem nazore onih, ki ga branijo in hočejo opravičiti, ter se hladnokrvno dajo prebosti; če imam častnike, ki se brez strahu v boju postavijo v nevarnost, jih častim, zakaj ta srčnost je njim in domovini v korist; če pa maščevanje in sovraštvo kôga žene v boj, je to rimsko gladijatorstvo. Se so ljudje, ki združujejo z značajem junaštva tudi lastnost dobrega državljanu.“

Tudi mi z Jožefom II. zaničujemo branilce in opravičevalce dvoboja.

Iz davčnega odseka v državnem zboru.

Dunaj, 10. junija.

(Konec.)

Vlada se je protivila temu nasvetu, kakor osobito zastopniki trgovine, zagovarjal pa je Robičev predlog poslanec Povše ter dokazal neobhodno potrebo, da se za kmetovalce, posebno pa za vinogradarje jemlje račun treh let s tem, da je navedel poseben zgled:

Posestnik, ki ima poleg polja tudi vinograde, pride pogostoma v položaj, da za svoj vinograd celó doplačuje, ne da bi vinarja dobil v onem letu. Opozoraje, da se sploh šteje iz 10 letin, da ste 4 slabe, 4 srednje in le dve prav dobri; navaja na-

godle mušice!“ spregovori Jožek. „Jaz pa nekaj drugega vem.“

„Kaj pa, kaj?“ vprašata onadva.

„Vesta kaj? V Šmolarijo in tja naprej pojdimo koledovat, ker sedaj je ravno tisti čas. Ako sta zadovoljna, pa se zmenimo!“

Onadva sta bila takoj zadovoljna in pripravljena.

„Torej jutri prinesita vsak svoj instrument seboj in vreče, pa pridita k meni in pojdemo. Godli bomo in peli in morda se nam še posreči naleteti na kako ženitovanje, pa bomo zopet za nekaj časa brez skrbi in dobre volje“, pravi Jožek.

Ona dva pritrdita veselo in potem se razidó.

Drugi dan že zjutraj prideta Blažič in Kraljiček k Jožku. Jožek še nekaj naroča ženi, poišče vrečo, vzame „klenet“ in gredó.

„Kam grete?“ vpraševali so jih vaščanje.

„Koledovat“, odgovarjali so jim na kratko.

In marsikdo jim je zavidal na tej sreči.

Pogovarjali so se gredé, kam pojdejo, kaj bodo godli, kaj peli. Kraljiček je znal mnogo pesmi, zato je rekel, da bode pel, Jožek je pa obljubil povedati kaj smešnega. Prav lahko jim je bilo srečje in dobre

LISTEK.

Koledniki.

List iz kronike. — Jos. Svoboda.

Morda še ne veste, da živé v Krajini slavni godeci? Dà, dà, imamo slavno godbo, ki potuje po vsej Krajini po godiščih in plesiščih in ako priredé ribniški strelci cesarsko slavnost, najemó krajinske godece, da jim godejo za kratek čas. In še izanci so poslali pónje, da so jim prišli ob neki imenitni priliki gost! In čujte! vsa izan-ska vas je plesala tako, kakor so jim godli krajinski godeci. Prvi in najimenitnejši godeci so sevé v Dobrépoljah in ti so: Matevžkov Jožek iz Zagorice, Blažič iz Podpeči in Kraljiček iz Samovja. Jožek ima „klenet“, Kraljiček „trobento“, Blažič pa „bas“. Sevé ta godba še ni popolna, ako godejo samo ti trije, pa za navajena ušesa je že dobra.

Neko leto bila je silno slaba letina. Žito je bilo poseblo, krompir, korenje in druge take reči so pa segnile vsled silnega deževja. Ljudje so živeli slabo, za silo. Bilo se jim ni hoditi v krème, mladi svet ni hotel nič plesati in čudo! niti ženili

se niso takó, kakor druga leta. Ako se je pa navzlic temu oženil kdo, najel ni godcev, ker se je bal, da bi preveč snedli. To je pa škodilo silno našim trem godcem. Vajeni so bili živeti dobro, gostiti se z vinom in mesom, a sedaj, sedaj se pa celo prose-nega močnika ali pa krompirja niso imeli najesti do sita.

In morda je bila tista nedelja po novem letu, ko so se slučajno vsi trije godeci sešli pred cerkvijo. Žalostno so se pogledovali, niti govoriti se jim ni prav ljubilo.

„Ali bode kakšno ženitovanje ta predpust? Kaj vesta?“ vpraša Blažič.

„Jaz nič ne vem“, odvrne Kraljiček.

„Ej, vraga bode! Jaz pravim, da letos ne bode čisto nič. Saj vesta, ljudje so lačni, pa jim ne pride ženitev niti na misel“, razlaga Jožek.

„Kaj pa bode z nami, če se ne bodo ženili?“ povzame zopet Blažič.

„Slabo, prav slabo!“ pravi Kraljiček.

„Bog se nas usmili in vdihni ljudem tisto misel, da bi se začeli ženiti“ vzdihne Blažič.

„Ako bodeta tistega čakala, stradala bodeta še dolgo. Ženitev bode letos malo in še tem bodo

dalje slučaj, da toča zbije vinograd tako hudo, da dotični lastnik nima ne le v istem letu niti najmanjšega prihodka iz pobitega vinograda, ampak celo v naslednjem letu malo ali nič. Vendar pa mora pri vsem tem vinograd obdelati, ga mora zgodaj spomladi okopati, kole postaviti, trte obrezati, potem ponoviti okopatev, trte škropiti, da prežene iz njih bolezen, vse to, da si za naprej izgoji trtni les. Ogromne ima troške in dohodkov nobenih! In vendar žrtvuje vse to, le da ima up, da bo za naprej kaj vina pridelal. Ali ni torej pravično, da se pri odmerjenju čistega osebnega prihodninskega davka tudi ta zguba, troški za vzdrževanje vinograda, vzame v preračunavanje!

Res dela za se, a ne dá se tajiti, da se žrtvuje tudi za državo, kateri s svojim trudom in obilnimi troški vzdrži in ohrani davčni objekt, od katerega dobiva država obilih davkov, kateri bi ji pa odpadli, ko bi vinogradar v takem slučaju opustil obdelovanje vinograda. Ravna se za ohranitev, za eksistenco cele družine, in če je res visoki vladi in poslancem mar, da se vendar že kaj stori za splošno priznano hirajoče, ubožajoče kmetijstvo, naj sprejmejo po nasvetu poslanca Robiča triletni račun.

Poslanec Sigmund ugovarja poslancu Povšetju in pravi, da naj mu dokaže, da je res bolje za posestnika, da se triletni obračun napravi namesto enoletnega, in hoče dokazati, da je za posestnika bolje, da se le od preteklega leta prihodek računni, ter pravi, če ni n. pr. v letu 1892 nič čistega prihodka imel, mu ne bo v l. 1893 noben osebni davek naložen.

Poslanec Povše mu odgovarja in s sledečim računom dokaže, da je triletni obračun vsekako boljši za kmetovalca.

Posestnik ima od svoje kmetije n. pr.
v letu 1890 1800 glđ. čistega dohodka
" " 1891 1200 " " " "
" " 1892 pa 900 " " " " zgube.

Če velja triletni račun, in v tem oziru naj se tudi naš davčni sistem ozira na pruski sistem, katerega tako rado posnemamo in ki dopušča triletni obračun ter da se odbijejo tudi zgube iz slabih letin, bi se tako-le osebni davek odmeril:

1800 glđ. + 1200 glđ. = 3000 glđ. manj —
900 glđ., torej triletni primerni znesek 2100 glđ.;
ta razdeljen na tri leta 2100 : 3 = enako 700 glđ.;
od teh torej na leto treba plačati osebnega davka
po 4. razredu 4 glđ. 80 kr. Dotični gospodar bo
torej na leto plačeval po 4 glđ. 80 kr., ali v treh
letih skupaj 14 glđ. 40 kr.

Če pa obvelja vsakoletno merilo, bi pa dotičnik plačal, in sicer:
v prvem letu od 1800 glđ. po 18. razr. 24 glđ.
v drugem " " 1200 " " 12. " 12 " "
v tretjem " " nič.

Če pa seštejemo, kar je v teh treh letih dotičnik osebnega davka plačal, lahko razvidimo, da je plačal 24 glđ. + 12 glđ., torej 36 glđ. proti onim 14 glđ. 40 kr., torej 21 glđ. 60 kr. več, kakor pa v slučaju, da bi se triletni obračun bil z všteto zgubo vred vzel za podlago izračunavanja osebnega davka!

Ko je poslanec Povše še vse to dokazal iz pruske davčne postave, da ondi tudi vse to in tako

volje so bili, ko so odhajali z doma in še smejali so se, ker Jožek je zopet začel praviti take, da sta se mu onadva morala nehoté smejati. Blizu Predstruge so že bili, ko pravi Jožek:

„Pojdita, gremo h Konjaču najprej koledovat! Poskusimo, kako nam kaj pojde od rok naša nova služba.“

Zasmejata se ona dva in Blažič pravi:

„Saj ne bode nič tam; pa tudi če kaj dobimo od mesa, skoraj ni za jed.“

„Ako kaj dobimo, vržemo pa kakemu psu, ta pa se ne bode branil.“

„Pa pojdimo!“ pravi Kraljiček.

In pridšedši vtric Konjača, zavijo s ceste in krenejo k hiši. Prišedši v hišo, stopijo za vrata, nastavijo godala na usta in zagodejo takó, da so šklepetale šipe v oknih. Konjačka, ki je predla, ustavila je kolovrat in se čudila, Konjač, ki se je stegoval po ogromni peči in dremal, planil je kvišku in začuden gledal okrog sebe. Mladi Konjači in Konjačice, ki so nekaj opravljali zunaj v hlevu, privreli so gledat in poslušat veselo godbo, ker do takrat pri Konjaču Predstrugo še nikdar igrala ni.

(Konec sledi.)

velja, sklenil je pododsek, priporočati eslemu davčnemu odboru, da se sprejme triletni obračun, in glasujejo s konservativci vsi Poljaki in iz levice zastopnik veleposestva, baron Doblhof, upati je, da večina odbora pritrđi temu nasvetu.

Hitreje nadaljevala se je razprava, kaj se sme odpisavati ali odštevati iz osebnega prihodninskega davka.

Poleg vseh troškov za obdelovanje, oziroma pridelovanje, odbiti se ima tudi primerna svota za obrabljenje inventarja, kakor tudi trošek za nakup neobhodno potrebnega novega inventarja, orodja in manjših strojev. Nadalje se imajo odbiti plačila za obresti od posojil, davki z nakladami vred bodisi deželnimi, okrajnimi, občinskimi, cerkvenimi itd., prav tako troški za zavarovanja proti požaru, proti toči, pa tudi troški za zavarovanja proti nezgodam; za slučaj starosti, ali smrti itd., in tu se je vnela zopet daljša razprava, ki je precej jasno kazala, kako zastopniki bogatejših stanov skrbé za svoje. Poslanec Mauthner nasvetoval je, da sme dotičnik v račun troškov postaviti celó toliko zavarovalnino, ki znaša deseti del njegovih skupnih letnih prihodkov.

Po tem takem bi smel odšteti oni, ki ima na pr. 4000 glđ. dohodkov, celih 400 glđ. za zavarovalnino. Temu so se protivili mnogi in poslanec Šuklje nasvetoval je 200 glđ. Vendar je večina bila za to, da ostane pri tem, kar vlada predlaga, in to je, da se všteje trošek za zavarovalnino, če ne presega 100 glđ. na leto. Ker se ogromna večina delujočih stanov, poljedelcev, obrtnikov in rokodelcev pač zelc redkokedaj zavaruje za tolike svote, da bi letna premija znašala nad 100 glđ., sprejme se vladni predlog, ker višji zneski bi bili le v korist premožnim stanovom. —č.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. junija.

Dunajski liberalci. V Izraelu je nastal strašen strah, ko je bil voljen dr. Lueger v mestni svet dunajski. Nekateri židovski listi so že vzdihovali, da v mestnem zboru ni več liberalne večine, kajti liberalni mestni odborniki, ki so glasovali za Luegerja, so le prikriti protisemitje. V svojem srdcu so nekateri liberalci zahtevali, ki se onih 22 liberalcev, ki so glasovali za vodjo protisemitske stranke v mestnem zboru, izključi iz liberalne stranke. O tem je bilo že več posvetovanj. Tega seveda nikdo ni mogel bolj želiti, kakor protisemitje. Izključenci bi se bili pridružili protisemitom, ki bi po tem res imeli večino v mestnem zboru. Liberalci so pa sami spoznali, da le sebi škodujejo, če 22 mestnih odbornikov porinejo v protisemitski tabor, in sklenili so, da v tem oziru ničesa ne store. S tem so si za nekaj časa podaljšali gospodstvo v mestnem zboru, kateremu bode čez dve leti tako konec.

Deželnozborna volilna pravica in divaljšče. V praškem mestnem zboru se je bila sprožila misel, da ne more Plener biti češki deželni poslanec, ko ne biva na Češkem. Nekateri listi sedaj opozarjajo na to, da v Nemčiji in pa v severoameriških državah nikdo ne more biti voljen v deželni zastop, ako res ne biva v dotični deželi in iz tega sklepajo, da bi bilo dobro, da se kaj tacega vpelje tudi na Češkem. To se pač lahko priporoča, ali za tako premembo deželnozbornske volilnega reda bi pa ne bilo moč dobiti potrebne dvotretjinske večine. Posebno sedaj, ko bi bila vsa stvar nekaka kazena za Plenerja, ni misliti, da bi Nemci v to privolili. Ko bi se bila stvar kedaj poprej sprožila in bi se nobena določena oseba ne bila vlekla v vso to stvar, bi bilo to morda šlo, a tudi le težavno.

Delegacije. Danes ima ogerska delegacija prvo skupno sejo, jutri jo bode pa imela avstrijska. Pričakuje se, da se še ta teden reši budget. V avstrijski delegaciji bode letos bolj živahna budgetna razprava, nego je bila po navadi, ker bodo Mladočehi precej govorili, ker ni izmej njih nikdo prišel v budgetni odsek, da bi tam povedal svoje misli. Pri tej priložnosti bodo tudi lahko druge stranke pojasnile, se li vjemajo s Plenerjem o tem, da so se Mladočehi prezrli pri volitvi budgetnega odseka. Če tega ne store, bodemo morali misliti, da se vjemajo.

Volitve v Trstu. Liberalni listi sedaj po sili skušajo izbrisati slab vtis tržaških volitev, v tem jim pomagajo vladni. Pri tem se vidi, da se boje, da bi vsled teh volitev se kaj ne premenilo pri tržaški vladi. Za velik uspeh se že to proglašaja,

da sta v prvem razredu voljena dva konservativca. O progresovcih v prvem razredu se naglašaja, da so vsi jako zmerni možje. Tudi se mnogo piše o osnovi nove liberalne stranke iz zmernejših progresovcev in konservativcev, katere stranka bi potem v zboru imela večino. Namen je očitno. Reklo se bode člani nove stranke so sicer liberalci, ali dobri Avstrijci, in vladni nevspeh bode tako nekako prikrit. Seveda, preden mine novovoljenemu mestnemu zboru volilna doba, bode se pa že videlo, da so vsi Italijani lepo jedini, da mej njimi pravo za pravo ni nobene razlike.

Dopolnilne deželnozbornske volitve na Tirolskem. Ker se italijanski poslanci tudi letos neso udeležili državnozbornskega zborovanja, zgubili so svoje mandate. Nove volitve bodo 10., 12. in 13. dne julija. Volilo se bode šestnajst poslancev. Kmalu po dovršenih volitvah se pa snide zopet deželni zbor, katerega zborovanje se je tako bilo samo odložilo, ne pa zaključilo.

Gibanje za občno volilno pravico. Na 18. dan t. m. so mislili dunajski socijalni demokratje sklicati tabor, na katerem bi se bili razgovarjali, o občni volilni pravici. Ker bodeta tedaj še zborovali delegaciji, se tabor odloži, ker za zborovanja postavodajalnih zastopov taki shodi niso dovoljeni. Zato bodo ta dan le razna zborovanja v zaprtih prostorih. Poleg tega pa mislijo sklicati socijalni demokratje shode v Dunajskem Novemestu, Prostejevem, Prerovu, Kolinu, Kromerizu, Olumucu in Brnu, na nekaterih se bode razgovarjalo o občni volilni pravici.

Ogerska nezavisna stranka. Košut v nekem pismu obžaluje, da se je razbila ogerska nezavisna stranka in jo opominja, da se zopet zjedini. Vsled tega pisma pozivlje nezavisna stranka izstopivše, da naj zopet vstopijo. Ta poziv ostane brez uspeha. Izstopivši odgovarjajo, da je Polonyi napak Košuta poučil, sicer bi ne priporočal več zjedinenja, ker bi moral vedeti, da je nemogoče.

Srbski metropolit Mihael je dal svojo demisijo. Ta mož se je mnogo mešal v politiko in bil prijatelj Rusiji in zvest pristaš liberalne stranke. Ker je pa liberalna stranka zgubila svoje zaupanje in Rusija polagoma preminja svojo balkansko politiko, je metropolit spoznal, da ni več na pravem mestu. Sklenil je odstopiti in stara leta preživeti v kakem samostanu. Tudi njegovo postopanje v zadevah ločitve zakona kraljevih starišev je bilo tako čudno, da on ne more lahko bivati v Belemgradu, če se kraljica Natalija povrne.

Da **Bismarck** ni prijatelj Avstrije, to je že dolgo dobro znano. Pokazalo se je pa zopet te dni. Njegovo glasilo „Hamburger Nachrichten“ je Avstrijo napadalo, da proti Nemčiji nelojalno postopa in pri tem naglašalo, da je Bismarck že davno pravil, da se bode Avstrija za hrptom Nemčije sporazumela z Rusijo. Nadalje pa ta list piše, da ni misliti, da bi se kedaj še obnovili dobri odnošaji mej Nemčijo in Rusijo. Zaupanje v diplomaciji ni odvisno le od držav samih, temveč še več od oseb. Bismarckovo glasilo hoče s tem reči, v Bismarcka so Rusi pač imeli zaupanje, v Caprivija ga pa nimajo. Pač zastoj se trudi hamburški list, da bi dokazal neobhodno potrebo, da se Bismarck zopet pokliče na državno krmilo. Vse tudi preveč vé, da se napete razmere mej Nemčijo in Rusijo začenjajo pod Bismarckom, ne pa pod Caprivijem, da je on že davno bil zgubil tisto zaupanje Rusije, s katerim se tako rad ponaša. On je sedaj politično mrtev, naj se še tako upira.

Cerkveni letopis.

Kardinali.

Iz Rima se nam poroča: Po izkazu osrednjega odbora za škofovsko 50letnico Leona XIII. je bilo od 16. februarija do 29. maja t. l. 37 skupnih avdijenc, v katerih sv. oče sprejeli 37.334 romarjev, mej temi je bilo 21 vnanjih kardinalov, 28 nadškofov in 125 škofov.

V septembru prično se novi romarski vlaki, — Zadnjič sem Vam sporočil, da bode v prihodnjem konzistoriju dne 12. t. m. mej drugimi imenovan kardinalom jezuit Steinhuber. To vest sem čital v mnogih listih, a ni resnična. Istina je pač, da so sv. oče namerjali tega zaslužnega moža imenovati kardinalom, toda iz važnih uzrokov so to misel opustili.

Imenovani bodo: Nadškof v Bordo-u, Lucijan Lecot; škof v Rodezu Jos. Bourret; škof v

Varadinu L. Schlauch; titularni nadškof barmabit Granniello, in novi patrijarh beneški, Sarto. Tako bode zopet 63 članov sv. kolegija. Meji temi je 34 Italijanov, od katerih je 23 bivajočih v Rimu poleg dveh Nemcev (Hohenlohe in Melchers) in Poljaka Miečislava Ledochovskega. Ostali italijanski kardinali so: Canossa, škof v Veroni; nadškofje Sanfelice v Napolju; Ceslesia v Palermu; Capececiatro v Kapui; Rende v Beneventu; Bausa v Florenci; Dusmet v Kataniji; Galesti v Raveni; Guarino v Mesini; Malagola v Fermu, in Sarto, doslej škof v Mantovi.

Na Francoskem je 7 kardinalov, in sicer: Desprez, nadškof v Tuluzu; Langénieux v Reimsu; Richard v Parizu; Meignan v Toursu; Thomas v Rouenu; Lecot v Bordó-u; in škof Bourret v Rozedu.

Na Avstro-Ogerskem je 5 kardinalov: knez-nadškofje Schönborn v Pragi, Gruscha na Dunaju, Vaszary v Ostronogu, ter škofa Dunajevski v Krakovu in Schlauch v Vel. Varadinu.

Na Spanskem so 4 kardinali: nadškofje Benavides v Saragosi, Monescillo v Toledu, Sanz v Sevilji, in nadškof Gonzales.

V Nemčiji sta 2 kardinala: nadškof Krementz v Kelnu in knezoškof Kopp v Vratislavi.

Na Portugalskem sta 2 kardinala: patrijarh Neto v Lizboni in škof Ferreira v Oportu.

V Belgiji je jeden kardinal, nadškof Goossen v Mehelnu; v Angliji jeden, nadškof Vaughan v Vestminstru; na Irskem nadškof Logue v Armaghu. V ameriških Zjedinjenih državah je kardinal Gibbons v Baltimeru; v Kanadi Tascherau, nadškof v Kvebeku, in konečno v Avstraliji nadškof Moran v Sidneju.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. junija.

(Strašna nevihta s točo) je naredila večeraj popoldne od 3.—4. ure neizmerno škodo po ljubljanski okolici, po kranjskem in loškem okraju na Gorenjskem. — Pričela se je nevihta nad Kranjem, vlekla se nad Leko in kolikor nam je do sedaj znano, se je zlilo nad Ljubljano, kjer so po ulicah kar naenkrat nastali veliki in dereči potoki, kateri so naredili zdastno škodo. Toča je po mestu razbila mnogo šip in po vrtovih uničila skoraj vse nasade, kakor salato, zelje in drugo sočivje. — Mnogo večja škoda pa je po Gorenjskem. Popotniki nam pripovedujejo, da je bilo polje kakor s snegom pokrito. Žita, katera so se od suše nekoliko opomogla, so uničena, da jih bodo morali kositi. Trava po senozetih je vsa v tla zbita, tako da bode košnja skoraj zastoj. Sadno drevje, katero je obetalo tako bogatih pridelkov, je skoraj golo. — Od prijatelja o Ljubljani smo dobili nastopno poročilo: Včerašnja nevihta prouzročila je silno škodo. Toča se je vsipala tako na gosto in toliko časa, kakor najstarejši ljudje v okolici ne pomnijo. Privlekla se je od Smarne gore sem in segla do Fužin pod Ljubljano. Najhujše je zdelala polje med Ljubljano in Tomačevim in Jaršami. Stru bodo morali nekateri kar pokositi. Se bolj žalostno pa je to, da je vihra zahtevala tudi človeške žrtve. Strela je ubila tri otroke iz Tomačevega hiš. šte. 37. Mati je šla pred nevihto na polje s štirimi otroci trgati za živino. Ko je začelo deževati, potegnili so dvokolesni voziček pod hrast konec gozda „Zajčev boršt“ na levi strani, če greš iz mesta proti Tomačevemu. Najstarejša, 14letna Marija Jenko držala je dežnik nad bratcem in sestricama, čepečimi v vozičku. Strela udari v hrast, odleti v dežnik, in v hipu je bila mrtva Marija. Mati je kakih 10 korakov daleč stala; prihitela je k vozu, in misleča, da se je deklica le prestrašila, jo budi in dram. Šestletna Johanna in 2letni Janez sta bila še živa in jokala, — ali za par minut zdrhtelo jima je telo in oboje je bilo mrtvo. Dveletna Marijanica, katera pripoveduje, da jo je „ogelj“ iz vozička vrgel, je tekla domov ter ostala nepoškodovana. Žalostna mati je na vozičku sama peljala domov mrtva telesca otrok. Treska in hudega vremena — reši nas, o Gospod!

(Umrl) je v Celju dné 6. rožnika snani in povsod priljubljeni kapucinski brat Silvester star 69 let. Blagi pokojnik je bil 43 let v redu in 28 let za vratarja celjskega samostana. Naj v miru počival!

(Porodne obravnave) v Ljubljani so se za ta pot v soboto dné 10. t. m. končale. Obsodili so ta dan 27-letnega Janeza Zupančiča na dve leti, ker je izdajal ponarejene tolarje in se klatil. Po prestani

kazni ga čaka — prisilna delavnica; 30-letnega Jos. Gosarja iz Mengiša so obsodili na 1 leto in 49-letnega Henr. Strgarja iz Ljubljane na poldrugo leto iz ravno tistih vzrokov. Strgarju so odločili tudi — prisilno delavnico.

(Iz Celovca) dné 13. jun.: Omenil sem že, da se je tu ustanovilo novo zavetišče „Präparanden-Heim“ za dijake učiteljske pripravnice. Zavetišče se otvori v poslopju stare gimnazije in bode tam prostora za 60 do 70 učiteljskih pripravnikov. Naši nasprotniki, ki znajo vedno napeljevati vodo na svoj mlin, porabili bodo tudi novi zavod — zoper Slovence. Nasprotni listi naglašajo že sedaj, da bode novi zavod prav dobro sredstvo za ponemčevanje! Svetujejo učiteljem in drugim somišljenikom svojim med Slovenci, naj delajo v to, da v to zavetišče vstopi kolikor mogoče slovenskih nadarjenih dečkov, ki se izsolajo v učitelje za — slovenske šole! Takó, pravijo, se zabrani na Koroško pot kranjskim in štajerskim učiteljem, „die zu weit fanatische Sendlinge der nationalen Idee sind!“ Kaj se namerava z ono nakano, je očevidno. Vodstvo novega zavetišča bode namreč že skrbelo, da se od slovenskih starišev rojeni dečki čim preje poturčijo in tudi „schulverein“ bode se svojimi Judeževi groši po svojem pripomogel, da se tam ne bodo vzgojevali „fanatische Sendlinge!“

(Kamnik dobi novi most.) Mestni občinski zbor je sklenil, da se namesto sedanjega lesenega mostu čez Bistrico, naredi nov zidan most. Delo se bode oddalo dne 26. t. m.

(Nagla smrt.) Na Zidanem Mostu je bil dné 5. t. m. do smrti strt mej železniškimi vozovi Josip Likonik, ko je premikal in sklapljal.

(Dalmatinske novice.) Srbi z najgorjimi silami, kar le morejo, rohne proti Hrvatom. Kotorski šolski nadzornik g. Kulišić, sam hud Srbín, je zabranil celo Greinerjeve pisanke in risanke, ker se je ustrašil nesrbskega grba na njih, da si je i to grb zakrit s črkami G. M. Žugal je celo z disciplinarno preiskavo; v prodajalnici Ruka Vukotića pa je italijanski dejal kažoč na pisanke, užaljen v svoji velikosrbski duši: „Glej, kakšna sredstva uporabljajo Hrvatje, da razširjajo hrvatstvo. Niente più croato, niente più pisanke Greiner.“ — Znano je, koliko vestnosti kažejo dalmatinski poslanci v državnem zboru. Po denar še pridejo, sicer jim ni najvažnejša zadeva nič mar. Letos je za delegata dr. Klaić, uprav, ko so se otvorile delegacije, je pa ta mož romal skoz Šibenik, pregledaval tamošnjo blaznico, obiskal viteza Šupuka in sploh prepustil delegacije samim sebi. Izrazil se je, da za kak dan pojde tija, da pa prve dni ni maral, ker bi ga bili morda volili v kak sitni odbor. — Dné 1. t. m. so blagoslovili in postavili v prisotnosti celega odbora prvi kamen Gunduličevega spomenika. — Tudi v Dalmaciji je še obilo — nemškutarjenja. Žandarji, finančni stražniki in često tudi merjevci in tehniški so v precejšnjem številu Nemci; vsled tega so seveda tudi vsa poročila njihova nemška. Rastrgali je bodo že tako ravno Dalmacijo: veliki Srbi, laški avtonomaši, dvoje barve Hrvatje in konečno še — Nemci.

(Rop v Ljubljani.) Poroča se nam, da je večeraj dne 12. t. m. pri St. peterskem mostu postopač Fr. Petevni s kamnom po glavi udaril hlapca Ignacija Balant-a, mu pobral 4 gld. 54 kr. v gotovini in srebrno uro, vredno 6 gld. — Čudno se nam le to zdi, da je ropar vkljub pomnoženi mestni straži — vendar le zbežal.

(„Srbín-Amerikanec.“) Srbi so jeli svoj šovinizem prodajati celo v — Kaliforniji. San Frančiško je tisto lepo mesto, od koder so nam poslali na ogled novi list „Srbín-Amerikanec“, ki bo izhajal vsakih 14 dnij in bo stal 3 dolarje na leto. V. M. Gopčević se imenuje srečni lastnik in izdajatelj. Meji drugimi zanimivostmi, ki jih beremo v tem prvem listu, pričbujemo ta-le zanimivi stavek: „Svobodno moremo reči, da imamo v Avstriji razven Čehov mej slovanskimi narodi največ Srbov, ali žalibože večina teh Srbov je tako zaslepljena, da se ne imenujejo več Srbi, marveč Avstrijci, Ilirci, Italijani, Hrvatí, Slovenci in Bog vé, kako še drugače.“ Meji gesli, ki si je je izbral ta kaliforniški branik pravoslavnega srbstva, tudi so ta-le: „Hrvatje so z a neslogo. Hrvatje delajo v korist Mažarjem in Nemcem.“ — Če še omenjamo, da ta srbski list v opazki tiskani z latinskimi črkami čestita „Slov. Narodu“ zaradi petindvajsetletnice njegovega obstanka in mu želi „še mnogo jubilejev“, smo menda omenjali prav vse, kar se dá o „Srbínu-Amerikáncu“ sploh omenjati.

(Kollarova slavnost.) Pesniku „Slavy deera“ in najgorečnejšemu zagovorniku vseslovenske vzajemnosti Janezu Kollarju pripravljajo tudi njegovi ožji rojaki v njegovi domovini lepo slovesnost. Dné 29. julija bo sto let, odkar se je rodil ta pesnik v malem mestecu v Mošoveih. Dné 1. avgusta se snidejo njegovi čestilci v Turčanskem sv. Martinu; drugi dan pa v Mošoveih. Slavnostni odbor je tudi sklenil, da postavi Kollarju spomenik. Ker pa Mažarji ne dovoljujejo staviti kamenitih spomenikov, zato hočejo zbirati denar za „Kollarjevo ustanovo“, iz katere bi se podpirali siromašni in dobri slovaški mladeniči v srednjih in visokih šolah. Tudi hišo, v kateri se je rodil pesnik nameravajo kupiti iz te ustanove. Doneske pobira uredništvo lista „Narodne Noviny“ v Turčanskem sv. Martinu (Turócz Sz. Márton).

(Travnik), glavni trg v Gorici, prekrstili so mestni očetje pred leti v „Piazza Grande“. S kako pravico, vedó le pollaščevalci slovenske Gorice. Zadnji „Corriere“ se spodtika, da dobé tu pa tam na Travniku bivajoči uradna pisma z naslovom: Na „Travniku“ št. x., y. Od njih (ne od Slovencev, kateri še vedno po starem običaju govoré in pišejo „Travnik“) davno že pokopano slovensko ime glavnega goriškega trga „Travnik“ jih plaši, jim probuja zadušeno vest, da se jim lasje ježé in jim spreleta strah kosti. Sled slovenski za sledom treba zbrisati v slovenski Gorici in nadomestiti ga z laškima, pa Gorica ima laško lice, a slovensko, dasi laškonabarvano kri, in njeni mogočnjaki se kretajo, kakor bi sopli kje v blaženi deželi. Gorica je že njihova last vsaj po zunanji obliki. Sedaj je vrsta na okolici. Ločnik so si že osvojili. Po Solkanu so že stekali svoje dolge prste. V Podgori se že šopiri laška šola. Drugod laški otroški vrtili itd. Ne bodo li v kratkem vstrajni pollaščevalci obkolili slovenske že laško-nabójene Gorice z laško nabójenimi a po pokolenju slovenskimi vasmi?! Strah je opravičen, dočim Sloven nima prava. Zajeziti treba pravočasno pollaščevalni tok s poučevanjem okoličanov po shodih, s probujanjem slovenske zavesti, s poživljenjem domovinske ljubezni. Na delo! Prepozne solze, prazne solze.

(S Koroškega) dné 12. jun.: Ne mine teden, da bi se ne poročalo ne samo o enem, marveč o več samomarih. Tudi minuli teden poročali so časniki kar o četrterih samomarih nakrat! Kam pridemo, če pojde tako naprej?

(Zavod za učiteljsko deco.) Hrvatski učitelji so sklenili, da sezidajo svojim nadarjenim otrokom zavod, koder bi se vzgajali in od koder bi mogli obiskovati višja učilišča. Ta misel je brez dvojbe jáko srečna. Učitelj pri svoji plači nikakor ne more sam šolati svojih otrok; zasluži pa, da on, ki se žrtvuje celo svoje življenje za tujo deco, more tudi svoji zagotoviti bodočnost. Pri nas se je govorilo, da menijo sezidati v Ljubljani „učiteljski dom“. Po našem in tudi mnogih učiteljev mnenju je pač potrebnejši zavod, kakor ga nameravajo ustanoviti prekosotelski učitelji.

(Grozna smrt) Iz P r e d d v o r a, 10. junija: Par dnij že podirajo na grajskem vrtu Preddvorom zidano hišico, kjer so sadje sušili. Grajsko oskrbníštvo ima pač lepo misel, ves vrt spremeniti v lep park. Soboto, 10. t. m., so ravno delavci precéj močno zidovje rušili. Da bi bilo delo prej končano, bili so vsi delavci jedne misli, češ, spodaj podkopljimo, pa ob jednem ves stranski zid pade. Kakor zidarji trdijo, ni to ravno slab in napačen način podiranja, — le vsi morajo oprezni biti pri delu. Tega tukaj ni bilo. Že je bil skončni zid do cela podkopan, le še nekoliko nakreniti treba z železnim drogom, in zid pade. Tega dela se loti 20letni delavec Andrej Balantič, z Brega doma. A komaj nakrene, že se zvali silno težko ozidje na tega nesrečneža. Zamán so vpili drugi delavci, videvši, da zid pada: „Beži, beži!“ Vjelo ga je in s tako silo vrglo na tla in potlačilo, da je bil v nekoliko minutah živ in mrtev. Pol ga je bilo pod zidom zasutega. Ker se je bilo takoj okrajnemu glavarstvu v Kranju brzojavilo, mislili so, da pride komisija. No, popoldne se je zvedelo, da ga lahko v mrtvašnico prenese in da za tako nesrečo ni ravno treba komisije. Bog se ga usmili, bil je ponesrečenec pošten fant.

(Mažarji in slovaški otroci.) Dasi je že ves omikani svet obsodil mažarske rešilnice za slovaške otroke, vendar se še vedno izmirajoči Mažarji prizadevajo pomladiti po krepkih slovaških otrocih. — Slovaške „Narodne Noviny“ pišejo, da je

bila lansko leto huda lakota v oravskem okraju. Mažarska vlada je tedaj poslala svojega komisarja, da naj popiše otroke za rešilnico. — Ljudstvo je bilo zhog tega tolikanj razburjeno, da je moral komisar zbežati. Drugi dan povrnil se je zopet z žandarji. Neustrašno se jim ustavi slovaška mati z besedami: „Poglejte mojega otroka, toda dokler živim, ne pride v vaše roke.“ Ljudstvo hoče s silo rešilnico razdejati, ker se je vsled tega popisovanja raznesla novica, da je ogerski kralj ruskemu carju dolžan, ter da mu mesto z novci z otroci plačuje.

Društva.

(Št. Jakobsko-trnovska ženska poudružnica sv. Cirila in Metoda) priredi v nedeljo dné 18. t. m. vrtno veselico pri „Virantu“ začenši ob 1/6 uri zvečer, kateri želimo povoljnega vspeha.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec) in okolico ima svoj letni občni zbor dné 14. t. m., ob 8. uri zvečer, v dvorani družbine biše katoliških rokodelskih pomočnikov v Celovcu. Na vsporedu so: pozdrav predsednikov, poročilo blagajnikovo, volitev odbora in zastopnikov za glavno skupščino, pobiranje letnine in slučajni nasveti.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v letošnjem poletju še dve društveni popoldanski vrtni veselici, prvo dne 2. julija na Koslerjevem vrtu, drugo pa 3. septembra ravno tam. Dne 6. avgusta pa se udeleži „Slavec“ polnoštevilo velike pevske slavnosti v Mariboru.

(Katal. slov. bralno društvo „Mir“.) Pri zborovanju dné 8. t. m. za katol. slov. društvo „Mir“ pri Veliki Nedelji so bili voljeni: za predsednika g. Skuhala Peter, župnik v Veliki Nedelji, za podpredsednika g. Jesih Anton, oskrbnik v Vel. Nedelji, za tajnika g. Petek Davorin, trgovec v Vel. Nedelji, za denarničarja g. Veselič Ivan, posestnik v Sodincih, za pevovodjo in ob enem knjižničarja g. Eberl Anton, učitelj v Vel. Nedelji; kot odborniki gg.: Menhart Jakob, kapelan v Veliki Nedelji, Hebar Jurij, občinski predstojnik v Veliki Nedelji, Kubarič Anton, občinski predstojnik na Lešnici, Erhartič Jožef, tesarski mojster v Sodincih. Vzlic temu, da je imelo društvo svoje zborovanje v delavnik, ko ima kmet na polju in uradnik v pisarni posla, se je oglasilo nad 50 rednih udov in 10 ustanovnikov. Posebno smo hvaležni ormoški čitalnici, ki je bila zastopana po odličnih narodnjakih. Rodoljubno so nas velikodušno podpirali gg.: dr. Ivan Omulec, Gomzi in Simon Kandrič iz Ormoža. Hvala njim! V kratkem priredimo ustanovno veselico, o kateri bodemo še poročali.

Telegrami.

Dunaj, 12. junija. Cesar pojde bajé k pogrebu svojega svaka, vojvode Maksa Emanuela. Pokojnika položé v rodbinsko rakev v Tegernsee-u.

Dunaj, 13. junija. Petdeset hrvaških dijakov je demonstrovalo s pereatklici pred hotelom, v katerem stanuje hrvatski delegat Kraković (?) zaradi njegovega Ogerski prijaznega govora in pred poslopjem ogerskega ministerstva.

Dunaj, 13. junija. Ogerska delegacija je začela posvetovanje o budgetu vnanjih stvari. Poročevalec je naglašal, da se cesarjev nagovor in ministreve izjave vjemajo z nazori ogerske delegacije in izrekel najtoplejše priznanje nezaviti politiki grofa Kalnokyja. — Ugron in Apponyi splošno odobravata vnanjo politiko in le želita, da se v dejanju vresničuje, ali zaradi svojega opozicijskega stališča nečeta se pridružiti zaupnici. Ugron za-

hteva, da se slednje leto predložé trgovsko-politični diplomatski akti. K. Tisza utemeljuje izjavo zaupanja s tem, da se Kalnoky trdno drži trodržavne zveze in v orijentu tira pravo politiko ter da se pomnožujejo mirovna jamstva z zboljšanjem odnošajev z Rusijo. Sekcijski načelnik Cziraky je izjavil v imenu ministra vnanjih stvari, da rudečih knjig dandanes ni potreba, ali vendar ni izključeno, da se predložé akti v specijalnih vprašanjih. Velika večina je glasovala za predlagano zaupnico ministerstvu in vsprejela budget vnanjih stvari.

Kladno, 13. junija. Pogajanja premo-govnikovega ravnateljstva s štrajkovci danes dopoldne niso imela vspeha. Žandarmerija in vojaki so razgnali ljudi. Ker se še vedno prosi vojaške pomoči, pride že tretji batalijon, najbrž iz Pečuha. Kakih 700 delavcev je zopet začelo delati. Skupina štrajkovcev je napala zjutraj delavce, prihajajoče od dela. Huzarji so naredili red. Kolovodje so zaprli.

Rim, 12. junija. V današnjem konsistoriju je papež imenoval pet kardinalov in prekonizoval več škofov. Poslednji so sami Italijani ali pa škofje in partibus.

Peterburg, 12. junija. Giers, katerega je danes vsprejel car, zopet prevzame vodstvo vnanjih stvari.

Tujci.

11. junija.

Pri **Maliču**: Schutz; Fritsche, potovalec; Stalay in Krainitz, trgovec, z Dunaja. — Turossy, trgovec, iz Grada. — Ranzinger, zasebnik, s soprogo, in Verderber iz Kočevja. — Marangon; Pamer, potovalec, iz Trsta. — Robiček, trgovec, iz Prage. — Stein, trgovec, iz Petrograda. — Geuringer, trgovec, s soprogo, iz Linca. — Pipp iz Sapjan.

Pri **Stonu**: Geriske tovarnar; Rougon, trgovec; Kassern, potovalec; vitez Schneid, poročnik, z Dunaja. — Šabec, zasebnik; Pegan, nadinženir v pok.; Stiesso, in Paris, trgovec, iz Trsta. — Mangold, trgovec, iz Budimpešte. — Abeles, trgovec, iz Prage. — Labroise, trgovec, iz Monakovega. — Tomaselli s hčerjo; Rieder, stotnik, iz Grada. — Weiss, uradnik, iz Vel. Lašič. — Taučer s soprogo iz Tržiča. — Neuman s soprogo iz Siska.

Pri **avstrijskem caru**: Kastelic iz Zverč. — Zupančić iz Ajdovce. — Papež iz Lip. — Detela, posestnik, iz Moravč. — Gaspari, živinozdravnik, iz Postojne. — Strukel in Kumal iz Cirknega. — Kogovšek s soprogo iz Bistrice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Mantuani, upravitelja, iz Št. Jurja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 10. junija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	8	50	Špeh povojen, kgr.	—	66
Rež,	7	—	Surovo maslo,	—	82
Ječmen,	6	—	Jajce, jedno	—	2
Oves,	7	25	Mleko, liter	—	8
Ajda,	9	50	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	6	—	Telečje	—	52
Koruza,	6	20	Svinjsko	—	64
Krompir,	3	70	Koštunovo	—	38
Leča, hktl.	14	—	Pšaneec	—	30
Grah,	14	—	Golob	—	17
Fižol,	10	—	Seno, 100 kgr.	—	3 20
Maslo, kgr.	1	—	Slama,	—	2 76
Mast,	—	70	Drva trda, 4 kub. mtr.	—	6 50
Špeh svež,	—	64	„ mehka, „	—	5

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	735.3	13.8	sl. zapad	oblačno	68.00
12. u. pop.	732.5	21.2	sl. vzh.	del. jasno	dež
9. u. zveč.	735.2	12.6		dež	toča

Srednja temperatura 15.8°, za 2.4° pod normalom

Največja zaloga šivalnih strojev
JAN. JAX,
LJUBLJANA,
Dunajska cesta 13.
Najnižje cene. Ugodni vplačilni obroki se dovoljujejo.
Zamenjuje stare stroje.
Poprave vrše se točno, trajno
556 in ceno. 30—29

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(108) 19 **zobozdravnik**

pri Hrdeckega mostu I. nadstr.

304 1

Franc Fabjan naznanja v svojem imenu in v imenu svojih mladoletnih otrok Mici in Fanje in vseh drugih sorodnikov točno novico o smrti svoje presrečno ljubljene, nepozabne soproge, oziroma matere, hčere, sinahe, sestre in nečakinje blagorodne gospe

Marije Fabjan roj. Dolničar,

katera je danes, dné 13. junija t. l. ob 1/6 uro zjutraj po daljši bolezni in večkrat prijemši sv. zakramenti za umirajoče Bogu udana v Gospodu zaspala v 30. letu svoje dobe.

Posvetni ostanki drage pokojne se v četrtek dné 15. junija ob 5. uri popoldne v hiši žalosti na Cesarja Josipa trgu št. 8 slovesno blagoslové, potem pa prepeljejo na pokopališče k sv. Krištofu, kjer se položé v rodbinsko rakev.

Svete zadušne maše brale se bodo v več cerkvah.

Pokojnica priporoča se blagemu spominu.

V Ljubljani, dné 13. junija 1893.

Dunajska borza.

Dne 13. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	gl.	30	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	gl.	20	kr.
Zlata renta 4%, davka prosta	117	gl.	30	kr.
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96	gl.	35	kr.
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	990	gl.	—	kr.
Kreditne akcije, 180 gl.	338	gl.	50	kr.
London, 10 funtov strl.	123	gl.	05	kr.
Napoleonor (20 fr.)	9	gl.	80	kr.
Cesarski cekini	5	gl.	84	kr.
Nemških mark 100	60	gl.	30	kr.

Dne 12. junija.

Ogerska zlata renta 4%	116	gl.	—	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	gl.	95	kr.
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	148	gl.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	164	gl.	—	kr.
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	195	gl.	—	kr.
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	gl.	80	kr.
Zastavna pisma	100	gl.	—	kr.
Kreditne srečke, 100 gl.	197	gl.	—	kr.
St. Genois srečke, 40 gl.	67	gl.	—	kr.

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142	gl.	50	kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gl.	18	gl.	60	kr.
Rudolfove srečke, 10 gl.	23	gl.	25	kr.
Salmove srečke, 40 gl.	69	gl.	—	kr.
Windischgraezove srečke, 20 gl.	71	gl.	—	kr.
Ljubljanske srečke	23	gl.	—	kr.
Akcije angle-avstrijske banke, 200 gl.	150	gl.	10	kr.
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2955	—	gl.	—	kr.
Akcije južne železnice, 300 gl. sr.	—	gl.	—	kr.
Papirnih rubeljev 100	130	gl.	25	kr.

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična dolniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.